

cialt afbalanceret«. Skattereformen er historisk skæv og forøger uligheden i Danmark. Den medfører, at de bedst stillede får en langt større andel af skattelettelserne end lav- og mellemindkomstgrupperne. De 10 pct. rigeste får over en tredjedel af skattelettelserne, mens de 10 pct. af danskerne med den laveste indkomst får sølle 3 pct. af skattelettelserne, jf. skatteministerens svar på L 195 – spørgsmål 3. Mens bankdirektøren får omtrent 11.600 kr. ekstra til forbrug om måneden, kan en pensionist eller en social- og sundhedshjælper regne med omtrent 150 kr. om måneden. Dem med de højeste indkomster får altså en højere skattelettelse både relativt og i kroner, se tillige skatteministerens svar på L 195 – spørgsmål 4, 6, 10 og 13. Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti synes ikke, at det er retfærdigt, at dem med de højeste indkomster får så meget større skattelettelser end helt almindelige lav- og mellemindkomster. Partierne synes ikke, at samfundet bør belønne bankdirektørens indsats så meget højere end f.eks. social- og sundhedsassistentens eller lærerens indsats.

Den udtalte følge af regeringens og Dansk Folkepartis ensidige satsning på eliten er, at en af de mest danske værdier af alle kommer under pres: Den danske forståelse af fællesskabet. Forståelsen for, at alle skal have mulighed for at realisere sit potentiale. Bevidstheden om, at friheden er størst, når den gives til alle og ikke forbeholdes de få. Kravet om lige muligheder og afstandtagen fra den voksende ulighed.

Regeringens og Dansk Folkepartis skattereform er et opgør med den sammenhængskraft, som gør Danmark til et unikt land i verden. Den sammenhængskraft – det fællesskab – der ikke alene betyder, at man forstår hinanden, har fælles referencer og kan snakke sammen om de samme ting, men også den sammenhængskraft, der udgør Danmarks suverænt bedste konkurrenceparameter.

Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti er for det andet stærkt kritiske over for den måde, hvorpå aftalen om skattelettelserne er blevet indgået. Aftalen er blevet indgået på det allermest tynde grundlag overhovedet. Regeringen og Dansk Folkeparti har valgt at omfordele 29 mia. kr. af danskerne skattekrone hen over hovedet på 49 pct. af danskerne. Det løfte om bredt samarbejde, som regeringen gav danskerne før valget, er afløst af gold blokpolitik. Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti mener, at det ville

have været passende med en bred aftale, som sikrede en bred folkelig opbakning til skattereformen. Desværre valgte regeringen i stedet at lade der gå valgkamp i sagen og opførte et teater af tvivlsom kvalitet for befolkningen uden reel vilje til at forhandle. Hertil kommer den hast, hvormed aftalen er blevet behandlet i Folketinget, og som har betydet, at regeringen har måttet foretage en lang række ændringer i de fremlagte lovforslag. Konsekvensen af hastværket er, at der stadig er en række udestående spørgsmål om væsentlige elementer i skattereformen.

For det tredje er Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti stærkt kritiske over for skattereformen, fordi den ikke tager livtag med den økonomiske krise og den stigende arbejdsløshed. Isoleret set bidrager skattereformen ikke med ét eneste job i 2009, fordi skattelettelserne først kommer i 2010. Samtidig har skattelettelserne den største beskæftigelsesmæssige effekt i 2012, hvilket er sent i forhold til krisens aktualitet og intensitet. I værste fald vil skattereformen derfor kunne virke medcyklisk.

Skattereformen er underfinansieret med 8,5 mia. kr. i 2010 og 6,2 mia. kr. i 2011, jf. L 195 – bilag 8, og tallene ville have været henholdsvis 4,2 og 4,3 mia. kr. højere, hvis der ikke var pynnet på regnskabet ved at fremrykke provenu af pensionsafkast. Underfinansierede skattelettelser er efter Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis opfattelse den helt forkerte økonomiske medicin til den økonomiske krise i øjeblikket. En underfinansiering som oven i købet kan forventes at blive endnu større, jf. skatteministerens svar på L 195 – spørgsmål 23. Skattelettelser virker ganske enkelt ikke særlig godt som instrument til at stimulere økonomien – ikke mindst fordi skattelettelserne i overvejende grad gives til de mest velhavende danskere. Der er nemlig ingen garanti for, at danskerne ikke vælger at spare pengene op eller vælger at købe importerede produkter i stedet for at stimulere den indenlandske efterspørgsel. Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti vil hellere igangsætte offentlige investeringer. Partierne er af den overbevisning, at de ledige hænder skal bruges til at investere i langsigtet konkurrencekraft, bæredygtighed og øget velfærd. Offentlige investeringer har langt større beskæftigelseseffekt og har også en positiv strukturel virkning. Hertil kommer, at Danmark alligevel har brug for at igangsætte offentlige investeringer, fordi vores